De tribulatione. Actꝰ.v.g. Ibãt apli gaudentes.
De spe. Ro.xij.c. Spe gaudẽtes.
De cõscie puritate. ij. Corꝰ.i.c. Glia nra hec est: testimoniũ ꝓsciẽtie nre. Prouerb.xv.b. Secura mens quasi iuge cõuiuiũ.
De pfectibus alioꝝ. j. Corꝰ.xiij.b. Charitas nõ gaudet sup iniqtate: cõgaudet autẽ ꝟitati vite/
De opib⁹ miscõie. ij. Corꝰ. (doctrine et iusticie. ix.b. Hilarẽ datorem diligit deus.
De peccatoꝝ cõuersiõe. Phil.iiij.b. Gauisus sũ in dño vehemẽter/qm̃ aliqñ reflorruistis.
De spũali refectiõe eucharistie ⁊ scripturę. Eccꝰ. ix.b. Comede in leticia panẽ tuum.
De dei dilectiõe qua diligunt et q̃ diligũt. Ps̃.
Mihi autẽ adherere deo bonũ eũ.
De dei visione. Joh.xvij.a. Hec est vita eterna vt cognoscãt te solum verũ deũ.
De ppetua securitate. Esa.xxxiij.c. Munimẽta saxorũ sublimitas eius.
De periculoꝝ euasione. Esa.lxvj.g. Erunt vsq̃ ad satietatẽ visionis omni carni.
De dei iusticia. Ps̃. Letabit iust⁹ cũ viderit vin dictam.

In p̃seti — Leticia ancto⁹ ps̃.72. — In futuro

Ps̃.57.

¶ Expositio Ps̃.XXXV.

Dixit iniustus ⁊c. Titul⁹. In finem seruo dñi: ps̃ dauid. Supra ostẽdit christ⁹ et vir iustus se habuisse victoriã de inimicis: Hic aũt oñdit oia bona eẽ nõ a nobis/sed a deo: mala autẽ a nobis. Et agit ꝓprie ꝗ erroribus dicentiũ/mala esse ex constellatiõe/ex fato/ex vitio naturę: bona aũt ex homine ⁊ libero arbitrio. Uñ is est sensus tituli: Psalm⁹/tendẽs/ī finẽ: ascribit/dauid. i. iusto/seruo dñi. Just⁹ em̃ dicit seru⁹ dñi/nõ dñs. Dñs aũt dici posset/nõ seruus/si a se bona haberet: sz iõ seru⁹ dñi dr̃: qz ea bona q̃ habet/ a dño se recognoscit hẽre. Uñ dicit beat⁹ Berñ. Fidelis reuera seru⁹ dñi es: si de glia dñi/⁊ si nõ exeũte a te: tñ trãseunte p te/ nihil tuis manib⁹ adherere ꝓtingat. Et ẽ psalm⁹ iste bipertit⁹.

Partitio psalmi

In ꝑma pte oñdit malũ ab homie esse. In secũda oñdit bona a deo esse: ibi: Dñe in celo. Ostendit q̃ ꝑmo pctm̃ ab homie esse/duab⁹ rõnib⁹. Prima ratio est: qz nõ ex surreptiõe/sed ex deliberatiõe facit peccatũ: qd̃ notat cũ dic: Dixit iniust⁹. i. deliberauit. Secũda rõ est: qz non ex ignorãtia facit peccatũ/ q̃si putãs nõ esse pctm̃: sz ex certa scientia/sciẽs deo displicere: qd̃ notat cũ dicit: Qm̃ dolose egit: vt postea dicem⁹. Dicit ergo: a Dixit iniust⁹. Iniust⁹ dicit peccatoꝝ/⁊ p̃cipue infidelis: qui nõ tribuit deo qd̃ suũ est. s. fidẽ/timorẽ/⁊ amorẽ. Uel/Iniust⁹/sciens bonũ ⁊ faciẽs malũ: vt theolog⁹ malus: qui de scia sua non reddit deo tributũ debitũ/primo: nec sibi/ nec primo fructũ: Dixit. i. deliberauit: c In semetipso: id est in cogitatu cordis. Uñ alia lra habet: Dixit impi⁹: in medio cordis sui. Quid dixit? b Ut delinquat. q.d.p idustriã peccauit: et ex ꝓposito deũ dereliquit. Job.xxxiij.c. Quasi de industria recesserit ab eo. Et ꝗ fecit: Quia d Nõ est timor dei ante oculos ei⁹: Qui si eẽt/ nõ peccaret: qz sicut dicit Eccli.j.c. Timor dñi expellit peccatũ: Nã qui sine timore est/nõ poterit iustificari. Et qz sicut dr̃ in Ps̃. Initiũ sapiẽtie timor dñi: Qui caret ũtio/carebit ⁊ fine. Eccli.xxij.d. Nihil melꝰ q̃ timor dei: ⁊ nihil dulcius q̃ respicere in mãdatis dñi. Et posset q̃s dicere excusãdo iniustũ hũc: Uere licz ex ꝓposito fecerit id qd̃ peccatũ est/nõ tñ sciebat hoc deo displicere/nec esse peccatũ: ⁊ ideo ignorãter peccauit. Hoc remouet cũ subiũgit: e Qm̃ ⁊c. q.d. ꝓbatio q̃ dei timor nõ ẽ ante oculos ei⁹: et q̃ nõ ignorãter peccauit: Qm̃ dolose egit in cõspectu ei⁹. s. dei. i. in corde/vbi solus de⁹ cõspicit: vt dicit j. Regꝰ.xvj.b.q.d. dũ deũ cõspiceret. i. noticiã ei⁹ hẽt: ⁊ sciret se cõspici ab eo/cui⁹ oculis nuda sunt oia ⁊ apta: Heb.v.d. peccare nõ timuit: ⁊ hoc ẽ: dolose egit. Qd̃ duplicit exponi pot. Dolose egit. i. dolũ fecit primo. Uꝰ/Dolose egit. i. ꝗ ipsũ q̃ cognscẽs deũ peccauit/dol⁹ fuit. Prouerb.xij.c. Dol⁹ in corde cogitantiũ mala. Et notãdũ q̃ quidã deũ vidẽt ⁊ timẽt: vt boni thologi: De qb⁹ Ps̃. Uidebũt me ⁊ letabunt. Quidã vidẽt deũ ⁊ nõ timẽt: vt mali theologi. Ps̃. Oẽs videntes me deriserũt me. Quidã nõ vidẽt ⁊ timẽt: vt boni laici. Joh.xx.g. Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui nõ viderũt ⁊c. Quidã nec vident nec timẽt: vt pagani. j. Corꝰ.xiiij.g. Qui ignorat ignorabit. Primi veracit agũt: secũdi dolose agunt: tertij agũt simplicit: q̃rti agũt ignorãt. Et ꝗ dolose egit/ ita/ f Ut inueniat iniqtas. i. inequalitas/q̃ est int̃ vitã ⁊ sciẽtiã. g Ei⁹ ad odiũ scz dei. i. q̃ deũ oderit. Si em̃ deũ quẽ videt diligeret/libenti⁹ ei q̃ pctõ adherereret. Uñ cũ peccato adhereret/sequit q̃ deũ odit. Uel/ Ad odium/dei. i. q̃ de⁹ oderit eũ. Si enim de⁹ simplicit operãtes iniqtatẽ odit: sic dr̃ in Ps̃. Odisti oẽs q̃ opant̃ iniqtatem: multo magis odit eos q̃ ex pura malicia peccant. Itẽ cõspect⁹ dei dicit sanctuariũ. Uñ Exo.xxiij.b. Nõ apparebis in ꝓspectu meo vacu⁹. In ꝗ cõspectu dei dolose agũt clerici/ sacerdotes/⁊ ꝑlati: q̃ oues suscẽperũt pascẽdas ⁊ custodiẽdas: ⁊ ipsi eas excoriãt/auferẽdo tpalia: ⁊ eas strangulãt/trahẽdo ad peccata. Uñ in Ps̃. Sicut nouacula acuta fecisti dolũ. Nouacula em̃ acuta subtiliter radit/⁊ faciliter interficit. Et q̃ hoc faciãt ꝑlati ⁊ clerici: dicẽ dñs Mich. iij.a. Audite ꝓncipes iacob ⁊ duces dom⁹ isrl: nũquid vestrũ est scire iudiciũ q̃ odio habetis bonũ/⁊ diligitis malũ: q̃ violẽter tollitis pelles eoꝝ desup eis/⁊ carnẽ eoꝝ desup ossib⁹ eorũ? Et nõ solũ hoc malũ ibi faciũt: imo peioza ⁊ verbo indigna. Hiere.xj.c. Quid est q̃ dilect⁹ me⁹ in domo mea fecit scelera multa ⁊c. Eçeh.viij.c. Fili homis: vides tu q̃d isti faciũt/abomiãtiões magnas q̃s dom⁹ isrl facit hic: vt ꝓcul recedã a sãctuario meo: et adhuc ꝓuersus videb abomiãtiões maiores ⁊c. Et ex hoc sequit: vt/cõsecutiue/ inueniat iniquitas eius. i. talis ꝑlati vel clerici: ad odiũ/dei. In ipso * em̃ reperiunt

Ps̃.118. Ps̃.21. Ps̃.110. Ps̃.110. Ps̃.5. Ps̃.51. Ps̃.9. Ps̃.84. Ps̃.30.

In finẽ pro dñi ps̃. dauid.

a Dixit iniust⁹ (XXXV
b d vt delinquat in semet/
d ipso: nõn est timor dei
e ante oculos eius. Quõniã
dolose egit in ꝓspectu ei⁹: vt
f g inueniat iniqtas ei⁹ ad odiũ.

Ar. † inueniret iniqtatẽ suã et odisset

a Dixit iniust⁹ Pot etiã ꝗ breuiter exponi de illis q̃ excusant pctã sua: et legit sic: Dixit iniust⁹/qui nec deo/nec sibi/ nec primo/nec carni/nec mũdo/nec diabolo reddit qd̃ suũ ẽ. b Ut nõ delinq̃t ī semetipso. Uñ dicẽ se nõ delinq̃re. Et vere talit dicẽ iniust⁹: qz iust⁹ dicit ꝗrtũ. Uñ Prouer.xviij.c. Just⁹ ī ꝓncipio accusatoꝝ ẽ sui. Uel sic: Dixit vt delinq̃t ī semetipso. i. dicit q̃ si peccat/peccatũ suũ nõ nocet nisi sibi. Sic dicũt mlti: ꝗm illud Job.xix.a. Nẽpe ⁊ si ignorauī: mecũ erit ignorãtia mea: At vos ꝗ me erigimī ⁊ arguitis me op probrijs meis. Et ꝗ fac: Quia d Nõ ẽ timor dei añ oculos ei⁹: ꝗm q̃ sup̃ dictũ est: Nõ ẽ de⁹ in ꝓspectu ei⁹: et ideo inq̃natẽ sũt vie illi⁹ ī oi tpe. q.d. nõ est loc⁹ ī fõte ꝓfessiõis: qz deũ nõ habuit p̃ oculis. Et ꝗ ꝓt ꝗ accidit: e Qm̃ dolose egit ī ꝓspectu ei⁹. i. in ꝓscia sua/vbi de⁹ ꝓspicit. q.d. nõ veraciter ⁊ diligẽter discussit: nec exercuit ꝓsciaꝝ suã: qz si hoc fecisset/inuenisset vñ timeret ⁊ q̃d accusare deberet. Uñ dicẽ beatus Berñ. Ad se hũiliandũ/nihil viuaci⁹ inuenire pot aĩa: q̃ si seipsã ī veritate inueniat: tñ nõ dissimulet/nec sit in spũ ei⁹ dol⁹. Dolose q̃ agit: q̃ peccatũ suũ defẽdit: vel ꝓsciaꝝ suã negligẽter inq̃rit: ⁊ cũ dei seru⁹ debeat eẽ/fit aduocat⁹ diaboli ī cã diaboli ꝗ spm̃sanctũ q̃ dr̃ aduocatus ꝗ peccatũ. Job.xvj.b. Cũ venerit spũs paclet⁹ arguet mũdũ de pctõ. Et ꝗ facit: f Ut cõsecutiue/inueniat iniqtas ei⁹ ad odiũ. i. ad vindictã sempiternã: q̃ mõ q̃rit̃ ad amorẽ. i. ad veniã: qz si mõ cõfiteretur vt deberet/ dimitteret dñs. Uñ in Ps̃. Misericordia et veritas obuiauerũt sibi. s. misericordia dei remittẽtis: ⁊ veritas cõfitẽtis. Sed si mõ nõ velit ostẽdere ꝟitatẽ q̃ reqrit̃ ī cõfessiõe ad veniã: postea reqrek ⁊ iuenieꝰ ad odiũ: qz tũc defensiõi nõ erit loc⁹: Et ꝓpter accusationẽ aut cõfessionẽ nõ fiet grat⁹: sed puniet̃ eternalit̃. Uñ supra in Ps̃. Requiret dñs ⁊ retribuet abũdãter faciẽtib⁹ supbiã. i. supbe excusantib⁹ culpã suã. Uel ad odium/ eorum: quia oderunt eos qui corripiunt eos. Unde Amos.v.c. Odio habuerunt corripientem in porta.

Aliter

Diuersa genera hoim diuersi mode videt deum

esm reperiunt ille tres species: de quib⁹ dicit dns Eccli.xxv.a. Tres species odiuit aia mea: et aggrauor valde animę illorũ: pauperẽ supbum: diuitem mendacẽ: senem fatuũ ⁊ insensatũ. Paup est talis in spũalib⁹/licz in tpalibus locupletat⁹: Dicat illud Zach.xj.a. Bñdictus deus/diuites facti sum⁹. Apocl. iij.d. Dicis diues sum ⁊ locupletat⁹ ⁊ nullius egeo: ⁊ nescis qz tu es miser et miserabilis et paup et cęcus ⁊ nud⁹. Iste etiã paup/supb⁹ ẽ. Uñ in cãtico Deut. Incrassat⁹ est dilect⁹ ⁊ recalcitrauit: Et talẽ odit dns. Itẽ talis ꝓlat⁹ vel cleric⁹ est diues/mẽdax. Diues in tpalibus: mẽdax apud deũ/apud quẽ defigẽs manũ ⁊ spõdens ꝓ amico suo/illaqueat⁹ est verbis oris sui: sic dicit Prouerb.vj.a. Nec facit qd ꝓmisit. Prouerb.xij.d. Mõ inuenit fraudulẽt⁹ lucrũ. i. iudas: ⁊ substãtia hois auri pciũ. Eccli.j.d. Accessisti maligne ad dñm/o iuda: ⁊ cor tuũ plenũ est dolo et fallacia. Prouer.xxvj.d. Labijs suis itelligit inimic⁹ cũ i cor/de tractauerit dolos. Itẽ senex fatu⁹ ẽ: qz senis occupat locũ: sz fatui seruat ritũ. Senex i dignitate: sz fatu⁹ i ope.

37.dis.c.Ideo. et.11.q.3.c.excellentissimus

†Deut.32.b.

a ¶ Uerba oris ei⁹. Supra ostẽsum est qd malũ est ab homine: hic aũt subdiuidit malum qd ab hoie est. Primũ est loq malũ. Uñ dicit: Uerba oris ei⁹. i. iniusti: Sũt: b ¶ Iniq̃tas: quo ad apta mala. c ¶ Et dol⁹: quo ad occulta. Hiere. ix.c. Sagitta vulnerãs lingua eor: dolũ locuta est. Et in Ps

Ps.63.

Qm̃ exacuerũt vt gladiũ linguas suas: intenderũt arcum rem amarã vt sagittẽt in occultis ĩmaculatũ. In vtraq̃ aũte istarũ/notant illa duo mala linguę. s. aptũ ⁊ occultũ. Secũdũ malũ est mala voluntas. i. nolũtas sciendi bonũ/ad faciendũ: aut malũ/ad declinandũ. Uñ sequit: d ¶ Noluit intelligere vt bñ ageret. Job.iij.c. Lux venit in mũdum: ⁊ dilexerũt hoies magis tenebras q̃ lucẽ. Zach.vij.c. Noluerũt attẽdere: ⁊ auerterũt scapulã recedẽtes. Ps. Furor illis ꝓ similitudinẽ serpentis: sicut aspidis surdę ⁊ obturãtis aures suas. Ter/tiũ peccatũ est studiũ male faciẽdi. Unde dicit: e ¶ Iniq̃tatẽ meditat⁹ est in cubili suo: ad litterã: Uel/In cubili: id est in corde. Ps. Quę dicitis in cordib⁹ vr̃is ⁊ in cubilibus vr̃is cõpungimi. Et alibi in Ps. Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt i studijs suis. Quartũ peccatũ est cõsensus in malũ. Uñ addit: f ¶ Astitit. i. cõsensum ꝓbuit: g Omi vię nõ bonę. i. omni generi peccati. Ps. Si videbas furẽ currẽbas cũ eo: ⁊ cũ adulteris portionẽ tuã ponebas. In hoc autẽ ꝓbo Astitit: nõ solũ notat ꝓsensus p/ad/ꝓpositionẽ/quę cõponit illud verbũ: sed ⁊ pseuerantia notat p li stetit: qd est alterũ cõponentiũ. q.d. ad alios male faciẽtes p cõsensum se inclinauit: et in illo ꝓsensu pseuerauit. Quintũ peccatũ est placẽtia peccati. Uñ subiũgit: h ¶ Maliciã aũt nõ odiuit: sed dilexit. Unde in Ps. Dilexisti maliciã sup benignitatẽ. Peius ẽ nolle carere vitijs q̃ cõsentire eis/vel pseuerare in eis. Multi em̃ qñq̃ peccãt vel pctõ consentiũt ⁊ in eo pseuerãt/q̃ pctõ vellẽt carere: ⁊ i se ⁊ i alijs odiũt peccatũ. Uñ dicit apl's Ro.vij.d. Mõ qd volo b̃ ago: sz qd odi illd facio. i ¶ Dñe in cęlo. Secũda ps. Sup oñdit malũ eẽ ab hoie: b̃ oñdit bonũ eẽ i hoib⁹ a deo. Uñ dicit: Dñe in cęlo. i. i viro iusto: est k ¶ Miserico/rdia tua. Et vocat b̃ viros iustos cęlũ ⁊ nubes ⁊ mõtes. Cęlũ: qz p ꝓtẽplationẽ ꝓscij st secretor dei. Nubes: qz pluuiã doctrinę simplicib⁹ effũdũt. Mõtes: qz eminẽtes sũt p bonã vitã. Dicit q̃: Dñe in cęlo misericordia tua. i. q̃ b̃ cęlũ fiat p cõtẽplationẽ/a tua misericordia est: hoc bonũ cõtemplatiõis hz hõ a tua misericordia/nõ a sua sapiẽtia: qz sicut dicit apl's. i. Cor. iij.b. Mõ sum⁹ sufficiẽtes cogitare aliqd a nob/q̃si ex nob: sz sufficiẽtia nostra ex deo est. l ¶ Et veritas tua. i. noticia veritatis tuę/vel amor ⁊ efficacia ꝓitatis tuę (q̃ est triplex: veritas vitę/veritas iustitię/ꝓitas doctrinę) venit m ¶ Usq̃ ad nubes: id est ꝓdicatorib⁹ reuelat/vt eã ꝓpl'o ꝓdicent: ꝓus faciẽtes eã ⁊ habẽtes in se. Uñ dns dixit Ecclesi.iij.d. Audies de ore meo verbũ: ⁊ annũciabis eis ex me. Tũc em̃ qñ ꝓitas vsq̃ ad nubes venit: possunt imbrẽ doctrinę dare: sm qd dicit Eccls. xj.a. Si repletę fuerint nubes/imbrẽ sup terrã effundẽt. Alio/qn sũt nubes sine aqua/q̃ a vẽtis circũferunt: sicut dicit iudas in canonica sua. Propter hoc ostẽdebat apl's se nubẽ plenã esse. Gal. j.b. dicẽs: Notũ vobis facio frẽs euãgeliũ qd euãgeliçatũ est a me: quia nõ est sm hoiem: neq̃ em̃ ego ab hoie accepi illud: sed didici p reuelationem iesu christi. n ¶ Iustitia tua: id ẽ iustificatio/q̃ iustificat homies: facit eos/ o Sicut mõtes dei: Uel ẽ/sicut mõtes dei. q.d. dei iustificationẽ hẽi/⁊ mõtes dei eẽ/inuicẽ ꝓuertũt. i. nõ fiũt mõtes. i. eminẽtes i vita sctã/nisi p tuã iusticiã. i. iustificationẽ: id ẽ gratiã tuã iustificantẽ: ⁊ si iustificant fiũt mõtes. Uñ Ro.viij.f. Quos vocauit/hos iustificauit: ⁊ q̃s iustificauit/illos ⁊ magnificauit. Qz aũt iusticiã vocam⁹ iustificationẽ: nõ est absurdũ/cũ dicat apl's Ro. iij.c. Iusticia dei p fidẽ iesu christi i oes ⁊ sup oes q̃ credũt in eum: Nõ em̃ est distinctio: Oes em̃ peccauerũt ⁊ egent glia dei: Iustificati gratis p gratiã ipsi⁹. ¶ Uel p cęlũ specialiẽ intelligunt ꝓlati: per nubes/ꝓdicatores: p mõtes dei/pęnitentes: qui ꝓus fuerũt mõtes diaboli. i. montes gelboe p supbiã ⁊ cumulũ pecatorũ: sed in pęnitẽtia fiunt montes dei ventis tribulationũ expositi/nõ tamẽ moti: radijs solis iusticię illustrati. Et sm hoc bñ cõpetit series litterę: i ¶ Dñe in cęlo: id est in ꝓlato: k ¶ Misericordia tua: quia ꝓlati debẽt esse misericordes. Unde Prouerb.xx.d. Misericordia ⁊ veritas custodiũt regẽ: ⁊ roborat clementia thron⁹ eius. Veritas aũt necessaria est nubibus: id est ꝓdicatorib⁹. Unde ꝓmis prędicatorib⁹ dictũ est: Job.xvj.c. Cum venerit ille spiritus veritatis: docebit vos omnẽ veritatẽ/vitę/iusticię/⁊ doctrinę: Ideo sequit: l ¶ Et veritas tua vsq̃ ad nubes. Iusticia debet esse in montib⁹: id est in pęnitẽtibus. Unde in Ps. Iusticia ⁊ iudiciũ correctio sedes ei⁹: id est animę iusti q̃ est sedes dei. Pęnitentia autẽ est correctio animę: Unde sequit: n ¶ Iusticia tua sicut mõtes dei. Sed posset q̃s dicere: Uerũ est q̃ hęc bona gratię a deo sunt in quibusdã hominibus: sed quare nõ in omnibus? Ideo subiũgit: p ¶ Iudicia tua abyssus multa. q.d. hoc nescit homo: qz hoc est/dñet de occultis iudicijs tuis/quę sunt abyssus multa: id est inscrutabilia ⁊ incõprehẽsibilia. Unde Ro.xj.d. O altitudo diuitiar̃ sapiẽtię ⁊ sciẽtię dei: q̃ incõprehẽsibia sũt iudicia ei⁹ ⁊ iuestigabiles vię ei⁹. Uel põt legi/abyssus/ex parte supositi sic: Abyssus. i. pfũditas et obscuritas pctõr̃: q̃ multa est: qz multi sũt vocati/pauci ꝓo electi: Est iudicia tua: id ẽ ex iudicio tuo est/licz occulto: sz rñ iusto. Qz em̃ istos seruat a pctõ ⁊ nõ illos/iudiciũ dei ẽ iustũ/sz occultũ. Ad litterã: duo sũt iudicia dñi. Primũ fuit p aquã: Secũdũ erit p ignẽ. Uñ Daniel. vij.c. cũ loquerẽt de iudice/dixit: Fluuius ignę⁹ rapiduq̃ egrediebat a facie ei⁹. Et sũt abyssus ista iudicia. Uñ Ro.ix.c. Miserebor cui miserebor. Et Exo.xxxiij.d. Miserebor cui voluero: Ecce abyssus multa. Notandum est q̃ ꝓter illa quę supra dicta sunt: plures sunt ꝓprietates in nubibus: quare ꝓdicatores dicunt nubes: Quę notant his versibus: Pulsa notis/procul a terra/mare linquit/in imbres Soluitur ⁊ tonitrus/volat/tenuata dat irim. Hę ꝓprietates cõueniunt ꝓdicatori/q̃ sępe pulsus est vento tribulatiõis. Itẽ dicunt pulsi: quia nõ habẽt ꝓpriã mansionẽ. Job.xxxvij.b. Lustrat cũcta p circũitũ: quocũq̃ eas: id est nubes/voluntas gubernãtis duxerit. Itẽ ꝓdicator ẽ ꝓcul a tra p ꝓtẽplationẽ et desideriũ ęternor̃. Job.vij.c. Suspendit elegit aia mea. Itẽ p cõtemptũ tpaliũ. Phil. iij.c. Quę retro sũt obliuiscẽs ad ea quę sunt ꝓora extẽdens meipsum. Item mare linquit. i. amaritudinẽ mũdi. iij. Regũ.xviij.g. Ecce nubecula parua q̃si vestigiũ homis ascendebat de mari. Itẽ in imbres solui: sic ⁊ ꝓdicator in imbres lachrymarũ ad irrigandã ꝓpriã terrã: ⁊ doctrinę ad irrigandã terrã ꝓximor̃. Job.xxvj.c. Qui ligat aquas

Ps.4.

Ps.13.

Ps.49.

Ps.51.

De viro iusto

Ps.57.

In canonica Iude

Al. todio habuit

Al. tuae

Ps.96.

Matth.11.d.

Alie ꝓprietates nubiũ quibus ꝓdicatores assimilant

ligat aquas in nubibus: vt nõ erumpant pariter deorsum: sed supple det imbrẽ tpe suo. Soluit etiã ꝓdicator in tonitrus per cõminationes. Job. xxxvj. d. Si voluerit extẽdere nubes quasi tentoriũ suũ: ⁊ fulgurare lumine suo desup. Eccli. xliij. b. Vox tonitrui eius aspirabit vel liberabit terrã. Itẽ ꝓdicator volat. Esa. lx. b. Qui sũt isti q̃ vt nubes volant. Et Deut. xxxij. d. Dabit ꝛ. Magnificẽtia eius discurrũt nubes. Et q̃d mirũ: Quia sic dr i Ps. Velocit currit sermo eius. Itẽ dat irim. Gen. ix. b. Ponã arcũ meũ in nubib̃ cęli. i. sacrã scripturã in ꝓdicatorib̃: q̃ est diuersis sensib̃ decorata: sicut iris diuersis colorib̃. Vel q̃ sicut ibi dicit: iris ẽ signũ fęderis inꝗ deũ ⁊ hominẽ: Tũc dat ꝓdicator irim: qñ reconciliat pctores deo. ij. Cor. v. d. Dedit nobis de ministeriũ reconciliationis: ⁊ posuit i nob verbũ reconciliationis. a Homies ⁊ iumẽta. Supra dictũ est q̃ ex iusto iudicio dei/tamẽ occulto/malis hom̃ib̃ non dat dñs bona gratuita: hic aũt vt ostendat q̃ deus non solum iustus est: sed etiã misericors: ostẽdit ꝓpheta q̃ deus etiã malis hom̃ibus de sua misericordia dat bona tpalia. Unde dicit: Moies. i. electos/ratiõe vtẽtes. b Et iumẽta. i. reprobos/irrationaliter viuẽtes: c Saluabis dñe: tẽporali salute ⁊ corpali. De qua salute/dicit. iiij. Regl. vj. f. Salua me dñe mi rex. Qui ait: Nõ: te saluet dñs. Et hoc: d Quẽadmodũ: id sicut: e Multiplicasti. i. multiplicẽ ostẽdisti: Misericordiã tuam deus. Moies aũt dicũt electi. Eccli. xxxiij. g. Vos autẽ greges mei/greges pascuę meę hom̃ines estis. Iumẽta/dicunt peccatores. Joel. j. d. Cõputruerũt iumẽta in stercore suo. Vel ad litterã: Homies ⁊ iumenta: quia nõ solũ hom̃inib̃ dat deus escam: sed etiã brutis aĩalib̃. Ps. Qui dat iumẽtis escã ipsor ꝛc. Matth. vj. d. Respicite volatilia cęli: qm̃ nõ serunt/neqꝫ metũt/neqꝫ cõgregant i horrea: ⁊ pater vester cęlestis pascit illa: Nõne vos magis pluris estis illis? Vel totũ põt legi in bono: vt dicãt: Moies/cõtẽplatiui: Iumẽta/actiui. Nõ enim naturalit̃ sursũ aspicit: iumẽtũ deorsũ. Cõtẽplatiui aũt i cęlestib̃ occupãt: actiui ꝗo i terrenis. Et dr iumentũ/q̃si iuuamẽtũ: q̃ actiui iuuãt cõtẽplatiuos: ⁊ eorũ onera portãt. Et hos ⁊ illos saluasti/dñe: quẽadmodũ multiplicasti misericordiã tuã deus. Vere ab initio mũdi magꝭ ⁊ magis multiplicat dei misericordia: Noe enim ꝓmisit dñs vt saluaret a diluuio: Postmodũ abrae ꝓmisit semẽ: Tãdẽ nob dedit filiũ suũ/⁊ cũ eo oia. Unde Ro. viij. f. Qui etiã ꝓpio filio nõ pepcit: sz ꝓ nob oib̃ tradidit illũ: Quõ ñ etiã cũ illo oia nob donauit? Dico q̃ Moies ⁊ iumẽta saluabis. i. bonos ⁊ malos pasces i ꝓnũti: sic in ꝑma expositiõe dictũ ẽ. Sz mali i hac corporali saluatiõe ponũt spẽ suã. Unde Sap. v. c. Spes impij q̃si lanugo. Boni aũt nõ sperãt i hac saluatiõe: sz in spũali: Unde sequit: f Filij autẽ hominũ: id est rationales/ratione vtentes: g In tegmine alarũ tuarum sperabunt: id est in ꝓtectione quã facis in alis tuis: id est in brachijs tuis extensis in cruce. Et alludit ei q̃d dicit Matth. xxiij. d. Quotiẽs volui cõgregare filios tuos quẽadmodũ gallina ꝓgregat pullos suos sub alis. De his alis dicit Malach. iiij. a. Orietꝫ vobis timẽtibus nomẽ meũ sol iusticię: et sanitas in pennis eius. In illis enim brachijs christi sic extensis est sanitas: quia ibi nos sanauit a peccatis nostris. Nec solum per crucem nos sanauit: sed ⁊ nũc protegit ⁊ erigit: Hęc enim duo vltima inueniunt in alis. Quia ala protegit: et ideo dicit hic: In tegmine alarum tuarũ. Item ala facit volare: De his duobus dicitur Esa. xl. g. Qui sperãt in domino: id est in tegmine alarũ eius: mutabunt fortitudinẽ: id est fortes erũt cõtra diabolũ/Ecce ꝓtectio: Assumẽt pẽnas vt aquilę ꝛc. Ecce eleuatio. De his autẽ duobus cum primo/q̃d est sanitas/cantat ecclesia: Nos autẽ gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi: in quo ẽ salꝰ/vita ⁊ resurrectio nostra. Salus q̃tus ad sanitatẽ: vita q̃tum ad ꝓtectionem ab eo qui vult nos occidere: resurrectio q̃tum ad eleuationẽ. Vel ꝑ alas intelligunt duo testamẽta/ vel duo ꝑcepta charitatis/vel sapiẽtia ⁊ obedientia/vel misericordia ⁊ iusticia. Et his omnib̃ velant sancti ⁊ ꝓtegunt. Ps. Protegar i velamẽto alarũ tuarũ. Dicis q̃ sperabũt: sz nũq̃d frustra? Nõ: q̃ sequit: h Inebriabũtur ab vbertate domus tuę/ in futuro. Hęc est illa domus/de qua. ij. Cor. v. a. Scimus quoniã si terrestris domus nostra hui̇̃ habitationis dissoluat/q̃ domũ nõ manu factã sed ęternã habem̃ in cęlis. Hęc inebriatio ꝓsignata ẽ/ Gen. xliij. g. vbi fratres ioseph biberunt ⁊ inebriati sunt cum eo. Et ibi ꝓmittit q̃ ioseph ꝓcepit dispensatori domus suę: Introduc viros domũ ⁊ occide victimas et instrue cõuiuiũ/quia mecũ sunt comesturi meridie. In quibus verbis notat domus/⁊ vbertas domus/⁊ tempus comedẽdi. Et licz i domo illa non solũ inebriemur: sed etiã satiemur edendo: sicut dicit Esa. xxv. c. Faciet dominꝰ exercituũ omnib̃ populis in monte hoc conuiuiũ pinguiũ ꝛc. tamen non dicit hoc nisi de inebriatione: sed in hoc cõprehendit etiã comestionẽ propter facilitatem sumẽdi: Christus enim erit potus ⁊ cibus. Cant. v. a. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ inebriamini charissimi. Eccli. xxiiij. c. Qui edunt me adhuc esurient: ⁊ qui bibũt me adhuc sitient. Sed posset aliquis dicere/inebriabunt: sed non dulci potu/imo amaro: Sm q̃d dr Thren. iij. b. Repleuit me amaritudinib̃: inebriauit me absinthio. Uñ ꝗ remouẽs prophetam/subiũgit: i Et torrente: non doloris aut amaritudinis: Sed k Voluptatis tuę: id ẽ affluẽtia diuinę fruitionis: Potabis eos. Torrente/ dicit/ ꝓpter abundantiam ⁊ impetuositatẽ: non quia transeat. Unde alibi in Ps. vocat nõ torrens: sz fluuius impetuosus: vbi dicit: Fluminis impetus lętificat ciuitatẽ dei. i. ecclesiam triumphantẽ. Gen. ij. b. Fluuius egrediebat de loco voluptatis ad irrigandum paradisum. Et vere nõ transibit torrens iste: quia est fluuius de fonte ꝓcedẽs. Unde sequit: l Quoniã apud te est fons vitę: id est vita indeficiens. Joh. xiij. a. Ego sum via veritas ⁊ vita. Via non errans: veritas nõ fallens: vita indeficiens. Joh. vij. f. Si quis sitit/veniat ad me ⁊ bibat. q. d. veniat ad fontem. Sed quia multi nolunt venire ad istũ fontem: sed vadunt ad cisternas dissipatas: id est ad mũdi delitias: conquerit dominꝰ Hiere. ij. c. cum admiratiõe magna/dicens: Obstupescite cęli sup hoc/⁊ portę cęli desolamini vehemẽter dicit dominꝰ: Duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerũt fontem aquę viuę/⁊ foderunt sibi cisternas dissipatas q̃ con.

Al. ⁊saluos facies ⁊ sicut mihi, data est misericordia tua ⁊ precione Ps. 147.

a Homies ⁊ iumẽta ⁊saluabis dñe: ⁊quẽadmodũ multiplicasti misericordiã tuã deus.
b Filij autẽ hominũ: i ⁊tegmine alarũ tuarũ sperabũt. Inebriabunt ab vbertate domꝰ tuę: ⁊ torrẽte voluptatis tuę potabis eos. Qm̃ apud te ẽ

Ps. 60.

Ps. 45.

Ps. 144.

Aliter

Aliter

Moraliter

b Inebriabuntur ꝛc. Moraliter/prelato cõuenit iste versus ⁊ sequẽs: q̃ talis debet esse vt possit ei dici: Inebriabunt ab vbertate domus tuę. s. subditi: ab vbertate triplici/cõtra illam triplicẽ inediã: de qua Esa. iij. b. Nõ sum medicus: ⁊ in domo mea non est panis/ neqꝫ vestimentũ: nolite me constituere principẽ ꝓpli. Nisi enim sit medicus/vt sciat infirmos a peccato curare: ⁊ nisi habeat panẽ/vt stãtes possit cõforare: ⁊ vestimentũ/vt sciat contra frigidũ ventũ aquilonis. i. ꝓtra tẽptatiões diaboli munire/ debet dicere: nolite me ꝓstituere principẽ. Sed si hęc habeat: gratiã curatiõis/panẽ ꝓdicatiõis/ vestes sanctę cõuersationis: tunc subditi inebriabunt ab vbertate domus eius. Hęc aũt nõ sufficiũt si habeat in intellectu: sed etiam debet habere affectum plenũ dulcedine spũali: Ideo subdit: i Et torrente voluptatis tuę potabis eos. i. de plenitudine dulcedinis dei/quam in tuo corde possidere debes. Uñ dicit: Tuę. De hac plenitudẽ ⁊ dulcedine in Ps. Memoriã abũdãtię suauitatis tuę eructabũt. Sequit: l Qm̃ apud te est fons vitę. i. fons q̃ est vita bona: A q̃ fõte debẽt haurire subditi diuersa ⁊ pticularia exẽpla: Sicut q̃ hauriũt de fonte: nõ vnꝰ totũ fontẽ capit: sed q̃libet q̃d ei necessariũ est: et oẽs satis inueniũt: ita debet esse in ꝓlato. Unde aplus: fontẽ vitę se esse ostendens/dicebat. ij. Cor. viij. a. Capite nos. s. q̃si fontẽ ad oia q̃ vobis necessaria

patas q̃ cõtinere nõ valent aq̃s: qz delitię z diuitię z honores huiꝰ mũdi effluũt: z ĩ estate. i. in tpe necessitatis/ videlicz ĩ morte/ oino deficiũt. Et qz in aia sũt duo. s. vita z scia: ideo in hoc versu dicit duo: Qm̃ apud te est fons vitę: q̃ tũ ad vitã.

a Et ĩ lumie tuo videbimꝰ lumẽ: q̃ tũ ad sciaz. i. ĩ te cogscemꝰ te. Job. xvij. a.

Hęc ẽ vita ętna vt cognoscãt te verũ deũ/ z quẽ misisti iesum christũ: Ecce vita simul et sciẽtia. Job. j. a. Vita erat lux hominũ. Sed nota q̃ hic p̃us loquit de vita q̃ de lumine: quia viuere p̃cedit videre. Qd̃ bene innuitur Job. j. a. vbi primo dicitur: Qd factum est in ipso vita erat. Et postea addit: Et vita erat lux hominũ.

a fons vitę: z ĩ lũ. mie tuo videbimꝰ lumẽ. Prętẽde miscdiã tuã sciẽntibꝰ te: z iũsticiã tuã his q̃ recto sũt corde. Mõ veniat mihi pes superbię: z mãnꝰ pctõris nõ mõueat me. Ibi cẽciderũt q̃ opanť iniq̃tatẽ: expũlsi sũt nec potuerũt stare.

Moraliter * sunt. Et. i. Corꝰ. ix. d. Oibꝰ oia factus sum vt oẽs saluos facerẽ: Sic aq̃ fontis nõ ad vsũ vnũ tm accipit: sed ad multos.

a Et ĩ lumie tuo videbimꝰ lumẽ. i. p exemplũ z doctrinã qua nos illumiabis: videbimꝰ lumẽ verũ. Prelati em̃ sũt lumẽ/ p qd̃ debẽt alij videre. Phil. ij. b. Lucetis sicẽ lumiaria ĩ mũdo. Miere. xxxj. f. Qui dat solẽ in lumie diei. Per solẽ intelligunť magni plati. Beatꝰ Bern̄. Paradisũ habemꝰ multo meliorẽ z lõge delectabiliorẽ q̃ primi parẽtes habuerũt. Et paradisus nr̄ christꝰ dñs ẽ. Ex h̄ amęnissimo padiso q̃tuor fontes habemꝰ. s. fontẽ miscdię: fontẽ sapię: fontẽ gr̄ę: fontẽ charitatꝭ. Hauriamꝰ d̃ fõte miscdię ad abluẽdas culpas/ aq̃s remissiõis: De fonte sapię ad pacandã sitim nostrã/ aq̃s discretionis: De fõte gr̄ę ad irrigãdas bonoꝝ opeꝝ plãtas/ aq̃s deuotiõis: Quęramꝰ de fonte charitatis ad condiẽdas z coquẽdas affectiões nr̄as/ aq̃s ęmulatiõis: De qb̃ꝰ ꝓpha ait: Cõcaluit cor meũ ĩtra me/ z ĩ meditatiõe ꝛc̃. Et alibi: Zelus domꝰ tuę ꝛc̃. Siq̃dẽ ex dulcedie deuotiõis/ diligẽ iusticiã: ex feruore ęmulatiõis odio habes iniq̃tatẽ. Et forte de his fontibꝰ adhuc ĩ carne viuẽtibꝰ/ christꝰ potũ exhibuit in semetipso: Quitũ/ q̃ ẽ fõs vitę: post h̄ sęculũ reprozmittẽs: ad quẽ sitiebat ꝓpheta/ cũ diceret: Sitiuit aia mea ad deũ fontẽ viuũ. Et forte ꝓpter hos q̃tuor fontes ĩ q̃tuor locis vulneratꝰ ẽ christꝰ adhuc viuẽs ĩ carne: Propter q̃ntũ cũ iã tradidisset spm̄/ trãsfoxatꝰ ẽ. Viuebat adhuc q̃n foderũt ei pedes z manꝰ/ vt nobis adhuc viuẽtibꝰ q̃tuor fontes ꝓferret ex seipso. Quitũ vulnꝰ ptulit: cũ iã expirasset/ vt q̃ntũ fõtẽ nob post obitũ apiret. Tũc sacco cõscisso/ pecuniã q̃ latebat/ in pciũ nr̄ę redẽptiõis effudit. De his fontibꝰ dic̃ Esa. xij. b. Haurietis aquas in gaudio de fontibꝰ saluatoris.

Christꝰ noster paradisus est de quo quiq̃ fontes emanãt

Pos̃. 38.

Pos̃. 68.

Pos̃. 41.

Hoĩs tã nobilis excelsa plasmatio. Gen̄. j. d. Faciamus hominẽ ad imaginẽ nostrã ꝛc̃.

Pos̃. 8.

Creaturarũ oĩm vniuersalis subiectio. Pos̃. Oia subiecisti sub pedibus eius ꝛc̃.

Post peccatũ tã lõganimis expectatio. Sap̄. xj. d. Miserer̃ oĩm: qz oia potes: z dissimulas peccata hominũ ꝓpter pęnitentiã.

Effectus misericordię dei

Auersi frequẽs z pia reuocatio. Esa. xxx. c. Aures tuę audiẽt verbũ post tergũ monẽtis. Cant̃. vj. d. Reuertere reuertere ꝛc̃.

Redeũtis libẽs z benigna suscęptio. Luc̃. xv. d. Cũ adhuc lõge esset/ vidit illũ pater suus: z misericordia motus est ꝛc̃.

Pos̃. 88.

Post reditũ clęmẽs z paterna correctio. Pos̃. Visitabo in virga iniq̃tates eoꝝ: miscdiã autẽ meã nõ dispergã ab eo.

Captiui seu pditi copiosa redẽptio. j. Corꝰ. vj. d. Empti estis p̃cio magno. j. Pet̃. j. c. Mõ corruptibilibꝰ auro ꝛc̃. Pos̃. Et copiosa apd̃ eũ re. ꝛc̃.

Pos̃. 129.

In fine supabũdãs remuneratio. Matth̄. xxv. b. Euge serue bone z fidelis ꝛc̃. Beatꝰ Bern̄. Dilatet dñe misericordia tua termiõs suos/ extẽdat funes/ expãdat sinꝰ: attigat a fine vsq̃ ad finẽ fortiter z disponat oia suauit.

Sap̄. 8. a.

b Prętẽde. Sup̄ ostẽdit ꝓpha/ q̃ bona sũt a deo/ z mala ab hoĩe. Sz qz scire h̄ nõ sufficit nisi dñs etiã nob det illa bona q̃ ab ipso eẽ sciũt/ z a malo qd̃ a nob ẽ/ nos custodiat: Jõ vtrũq̃ petit/ subdens: Prętẽde/ dñe. Et p̃mo petit bonaret int̃ bona p̃mo petit gratiã p̃ueniẽtẽ/ cũ dicit: Prętẽde: q̃si p̃ueniẽdo tẽde.

c Miscdiã tuã. i. gratiã ex miscdia tua: nõ ex meritis nr̄is.

d Sciẽtibꝰ te. i. credẽtibꝰ te nõ aliũ deũ esse/ a q̃ bona cũcta pcedũt. Et bñ dic̃: Miscdiã: qz sic̃ dr̄. Ro. ix. d. Mõ est volẽtis neq̃ currẽtis: sed dei miserẽt̃. Titũ. iij. b. Non ex opibꝰ iustiçię q̃ fecimꝰ nos: sz ꝓm suã miscdiã saluos nos fecit. Et bñ etiã dicit: Sciẽtibꝰ. Vñ Esaię xxvij. d. Pplus nõ est sapiẽs ꝓterea nõ miserebit eiꝰ q̃ fecit illũ. Secũdo petit rectitudinẽ opandi. Vñ subiũgit:

e Et iusticiã tuã. i. rectitudinẽ opandi p̃tende.

f His q̃ recto sũt corde. q. d. eis qui recta volũt da fortitudinẽ: vt qd̃ bñ volũt/ bene pficiãt. Hoc etiã sup̄ petierat in alio Pos̃. dicẽs: Dirige me ĩ veritate tua. Et notãdũ q̃ cõpetenť iũgit: misericordiã/ sciẽtibꝰ: z iusticiã/ rectis corde: qz scia nihil meremur: sed bona volũtate cordis meremur. Qd̃ g̃ dat scientibꝰ/ miscdia est: qd̃ rectis corde/ iusticia: qz merito dat. Sed qz bonũ cito pdit qd̃ custos frutũ hũilitas non custodit: ideo tertio petit hũilitatẽ/ dicens:

Pos̃. 14.

g Mõ veniat mihi pes superbię. Et bñ h̄ post p̃dicta duo: scz post sciaz z frutẽ dr̄: qz ex scia z frute solet venire superbia: qz vt dic̃ Greg̃ꝰ: difficile ẽ magna agere: z de magnis opinionẽ nõ hr̄e. Et dic̃: Mõ veniat: qz superbia accidẽtalis ẽ. Vñ Eccl̃. x. c. Mõ ẽ creata hoĩbꝰ superbia. Et põt legi/ Pes superbię/ ĩtrãsitiue: qz superbia ẽ pes q̃ recedit a deo: z q̃ itur ꝛ deũ. Vñ Job. xv. c. Cucurrit aduersus deũ erecto collo: z pingui ceruice armatꝰ est. Et hr̄e pedẽ superbię/ ẽ hr̄e pedẽ inflatũ: qd̃ piculosũ ẽ nob̃ pegrinis. Vel/ Pes superbię: trãsitiue. Et sũt duo pedes superbię. s. diuitiaꝝ affluẽtia/ z sęcular̃ potẽtia. Et lz dicat pes ĩ singulari: tm̃ p vtroq̃ supponit ĩ hac negatiõe: nõ veniat mihi pes superbię. Negatio em̃ ꝓposita totũ negat. Quarto petit liberari a tẽptatiõe diaboli. Vñ sbiũgit:

Supbia dr̄ pes

Nota q̃ sũt duo pedes superbię

Pos̃. 11.

h Et manꝰ. i. opatio seu ĩpulso. i. tẽptatio pulsãs.

i Pctõris. i. diaboli/ q̃ antonomatice dr̄ pctõr.

k Mõ moueat me/ de loco meo: q̃ ẽ deꝰ p peccatũ. Pos̃. Qui tribulãt me exultabũt si motꝰ fuero. Eccl̃s. x. a. Si spũs potestatẽ hũtis ascẽderit sup te/ locũ tuũ ne dimiseris ꝛc̃. Et notãdũ q̃ diabolꝰ pulsat in tẽptatiõe: mouet ĩ peccati p̃sensu vel opatiõe: ligat ĩ p̃suetudine: p̃cipitat in morte. Jtẽ manꝰ diaboli/ sunt oẽs pctõres apti/ p q̃s diabolꝰ mouet alios/ q̃si p eos ad pctm̄ ĩducunť. Jtẽ h̄ nota q̃ dr̄: superbię/ p abstractũ: et dic̃: pctõris/ p cõcretũ: in q̃ notat̃ omne pctm̄ esse aut spũale/ aut corpale. Et q̃re petat q̃ nõ veniat sibi pes superbię/ oĩdit cũ subiũgit.

l Ibi. i. i pede. i. p pedẽ superbię:

m Ceciderũt q̃ opanť iniq̃tatẽ. s. diabolꝰ z adã/ q̃ fuerũt auctores iniq̃tatis. Et loquit ꝓm modũ luctator̃/ cũ dic̃: Mõ veniat ꝛc̃. Et post/ Ibi cecideũt. q. d. luctã habeo ꝛ diabolũ: sed peto dñe: vt nõ veniat mihi pes superbię. i. vt diabolꝰ nõ innectat mihi pedẽ suũ q̃ ẽ superbia. i. q̃ nõ faciat mihi le gãbeth: qz Ibi. i. p illũ pedẽ: ceciderũt q̃ opãť iniq̃tatẽ: qz diabolꝰ decęptiõe superbię cecidit. Vñ Luc̃. x. c. Videbã sathanã q̃si fulgur d̃ cęlo cadentẽ. Et qz isto gãbeth cecidit: eodẽ luctatꝰ ẽ cũ hoĩe: z cecidit hõ ĩ peccatũ. Gen̄. iij. a. q̃si dixit: Eritꝭ sicut dij/ sciẽtes bonũ z malũ. Et bñ de homie z diabolo dr̄: Qui opanť iniq̃tatẽ. Ois em̃ iniq̃tas ꝓpetrat/ aut ex corruptiõe naturę quã p adã icurrimꝰ/ aut ex suggestiõe diaboli: aut ex vtroq̃.

n Expulsi sunt: de cęlo diabolꝰ: z de padiso hõ.

o Nec potuerũt stare. i. resistere q̃n expellerenť. Vel/ Nõ potuerũt stare/ postmodũ in sua. i. ad statum suũ: de q̃ ceciderũt/ redire. Diabolꝰ em̃ nunq̃ redibit: homo aũt redit ad gratiã: z postmodũ ad gloriã: non sua vi/ ĩmo gr̄a dei. Et ita breuiter cõcludit intentionẽ huius psalmi: q̃m bona nõ sũt ab hoĩe: sed a deo: mala aũt ab hoĩe z diabolo. Et iõ petit q̃ nõ veniat sibi pes superbię: qz nõ posset p se resistere cũ diabolꝰ z p̃mꝰ hõ ibi ceciderũt. Vñ dic̃ Greg̃ꝰ. Quid cęlo securiꝰ: qd̃ padiso iocundiꝰ: Et tm̃ diabolꝰ de cęlo/ z adã cecidit de padiso.